

שִׁיר הַתּוֹרָה

פּוֹקְחִים צִיּוֹנִים,
מִקְנֵיבִים לְכָל צֶלֶל,
הָאֹר עוֹלָה,
הַסֶּפֶר מִתְחִיל.

לָדִים וְיִלְדוֹת!
בְּשִׁמְחָה נִפְגְּשִׁים,
כִּמָּה מֵהֶם הָיוּ פֹּה,
יֵשׁ גַּם חֲדָשִׁים.

תעוררות

בְּשִׁבּוּלִי הַנְקוּד
נִצָּא יַחַד לְטִיל,
נָשִׁיר! נִרְקֵד
!הַצֶּחֳק !תִּגְלִיל.

מִתּוֹךְ דְּפֵי הַסֵּפֶר
הַנְקוּד !תְּעוּפֶף
!יִגִּיעַ אֵלֵינוּ
נִהְדֵּר, אֵיזָה כִּיף!

מַעֲרָכָה רֵאשׁוֹנָה

נְשׂוּא

⋮

המשתתפים וצבעי המלל שלהם:

הילדים ♦ הסופרת ♦ שוא

חקוי סימן הנקוד בתנועה:

2 אגרופים נעים בקצב הצלילים,
זה מעל זה. מדי פעם מניחים
את הלחי או המצח על האגרוף
הצלילי ונחים.

חקוי תנועת השפתיים:

ששש

השפתיים אינן נעות וכדי להביע זאת
מניחים עליהן אצבע משקיטה:

בְּקֶר טוֹב לְשׂוֹא
שְׁסִימְנוּ: שְׁתִּי נְקָדוֹת -
כְּמוֹ שְׁנֵי כַּפְּתוֹרִים
זֶה תַּחַת זֶה בְּמֶאֱנָה.

שְׂוֹא!
כְּשֶׁהוּא מוֹנֵחַ בְּשִׁלּוֹה
תַּחַת הָאוֹתִיּוֹת
אֶת הַצִּלִּיל הֵן מְאַבְּדוֹת.

הַשְּׁפָתִים אֵינָן נָעוֹת,
הִפֵּה כָּל כָּלוֹ נָח,
!הָאוֹתִיּוֹת נִשְׁמָעוֹת כִּי:

א ב ג ד ה ו ז ח
ט י כ ל מ נ ס
ע פ צ ק ר ש ת

שוב א ב ג ד...

בקר טוב לסימני הנקוד
שפה רגלם - מאחרים.
בקר טוב לילדות, לילדים
ולכל המתעוררים.

לתקן העיניים

נְשִׁיר הַ בְּהַשְׁתַּתְּפוּת הָאֵל

א
ב

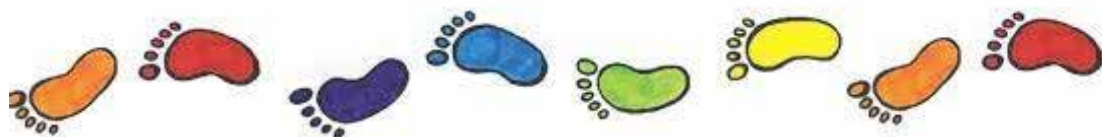

א
ב

א
ב

סִמְנֵי הַנִּקּוּד צֵאוּ לַדֶּרֶךְ,
הַחֲגִיגָה תִּתְחִיל בְּעִיד דָּקָה בְּיָעָר.

הַתְּנוּעוֹת אוֹתִיּוֹת א ב ג ד

אֵי
בֵּי

אֵה
בֵּה

הַשְׁעוֹן הַמְּצוּר שֶׁר אֶת שִׁירָו,
כָּל סִימָן נְקוּד !תְּגַלֶּה בְּתוֹרוֹ.

ג
ד

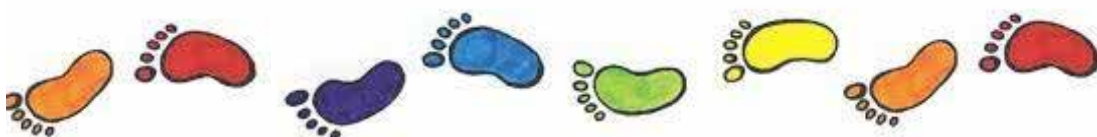

ג
ד

ג
ד

סימני הנקוד **צ**או לדירה,
הטיול **ת**חיל **ב**דיוק לא **ב**יערה.

נִמְתֵּין לְבּוֹאָכֶם עוֹד רָגַע קָט,
 עֵינַיִם נֶעְצָם! נִסְפָּר לְאַחֹר: חֲמִשׁ,

אֶרְבֵּעַ,
 שְׁלוֹשׁ,
 שְׁתַּיִם,
 אַחַת!

לְתַחֲלֵת
 הַמַּעֲרָכָה

לְתֵּכֵן הָעֵנָיִים

מַעֲרָכָה שְׁנִיָּה

פֶּתַח קֶמֶץ

ת

—

פֶּתַח וְקִמְץ

הַמִּשְׁתַּתְּפוּיִם וְצִבְעֵי הַמֶּלֶל שֶׁלָּהֶם:

פֶּתַח קִמְץ פֶּתַח וְקִמְץ יָחַד הַיְלָדִים הַסּוֹפֵרֶת

חֻקֵּי סִימָן הַנִּקּוּד בְּתַנוּעָה:

פֶּתַח - אִמַּת הַיָּד בְּמַצֵּב מֵאֲזֵן

קִמְץ - שְׁתֵּי אִמּוֹת הַיָּדִים

בְּמֵאֲזֵן וּבְמֵאֲזֵן

חֻקֵּי תַּנוּעַת הַשְּׁפָתִים:

יָדִים לְמַעַלָּה - פֶּה פֶּתוּחַ לְרוּחָה

נִשִּׁיר הַ

הֵם לֹא

כְּשִׁסִּימָנִי הַנְּקוּד

נָמִים נִים-נִים,

הִכִּינוּ מֶרְכָּבָה

מִקְשָׁטֶת וִיפָה,

וְלָכוּ לַהֲעִירָם

הֵם מִמְתִּינִים

נִים-נִים

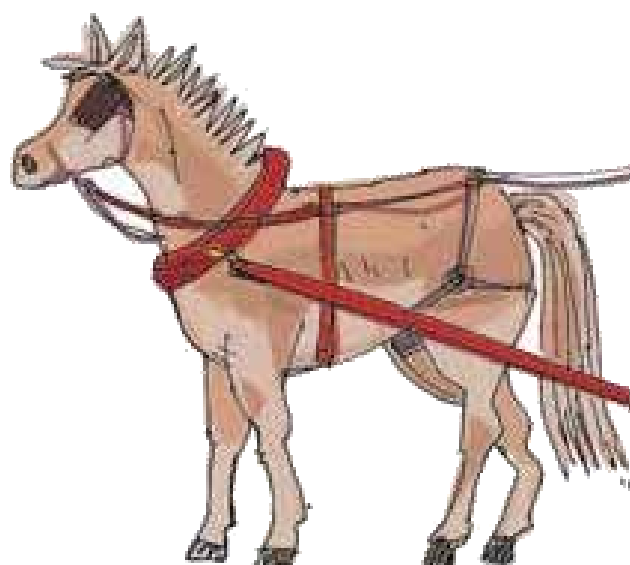

וְכִיצַד מְעִירִים
סִמָּנִים שְׁנָמִים?

בְּתַנוּצָה וּבְשִׁירִים,
בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה,
חֲגִיגָה אֶמֶתִית
לְנָמִים וְלַעֲרִים רִים-רִים.
לְנָמִים.

הַגִּצְנוֹן, לֹא?
לִסְפֹּס לְבָן.
הִנֵּה פֶתַח - קוֹמָאָה
לֹא זֶז! לֹא קֵם.

פֶתַח!

פֶּתַח וְקִמָּץ

לִידוֹ תְּאוֹמוֹ,
שְׁלוֹ - שְׁנֵי קוֹיִם
קוֹ מֵאֶזֶן - קוֹ מֵאֶנָּה.

קִמָּץ ... פֶּתַח ... כֹּה!!!
הֲרִימוּ יָדִים!

מה? מה? מה קרה?
יוצאים לדירה, כבר מאחר!

אבל קר, דוקא חם.
גם וגם. אז מה?
אז שכתנו, מה?

שם

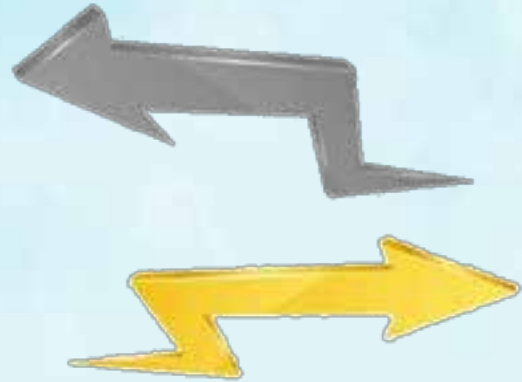
מי אנחנו?
קמץ ופתח!
אה!!!!

אֶת הַמַּסְלּוֹל שְׁלָכֶם,
אֶתֶם זֹכְרִים? כִּמּוּזָּן.
אִיפֹה מִתְחִילִים?

שֵׁם

לְתֵכֵן הָעֲנִינִים

לְתַחֲלֵת
הַמַּצְרָכָה

שֵׁם מִסְכָּן.
אָבֹן נֵיִר וּמִסְפָּרִים,
אֶחָד, שְׁתֵּים, שְׁלוֹשׁ!
צִדְקָתְךָ, גַּם אֶתָּה!

שִׁיר הַצֵּעִידָה לַיַּעַר

פֶּתַח וְקִמָּץ צוֹעְדִים
בְּקוֹ יֵשֶׁר לְכוּן הַשָּׁעַר,

וְכָלם צוֹעְדִים אִתָּם,
שָׂרִים יַחַד אֶת שִׁירם
לְהַרְגֵּעַת הַחַיּוֹת בַּיַּעַר.

נָחַשׁ צָץ! אֶה!!!
אֶה בָּה גֶּה דָּה הֶה וְהֶה,

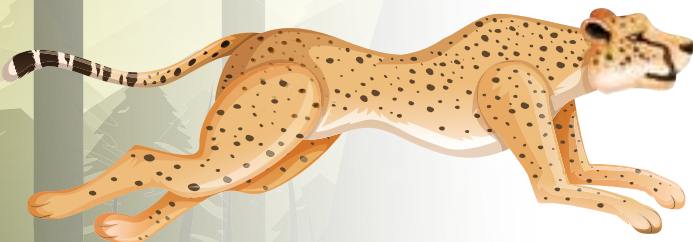
צִיט - עָלִי אִי!!!
זֶה חֶה טֶה וְהֶה,

נֹמֵר רָץ! דִּי!!!
כָּה לָה מָה נָה סָה עָה
פָּה צָה קָה רָה שָׁה תָה.

הָה הָה הָה הָה,
מָה הִיעַד הַבָּא?

נָהָר לְרַגְלֵי הַהָרָה!!!
נָהָר זֶה נֶהְדָּר! אֶה! אֶה!

נִסְפָּר עַד אַרְבַּע
וְנֵרוּץ לַמַּיִם!
אַחַת...

פֶּתַח וְקִמָּץ! מָה?
עֲלִיכֶם לְהִתְרִיעַ
כְּשֶׁקִּימַת סַכָּנָה.
סַכָּנָה?!

נִשְׁתִּים....

יֵשׁ בַּמַּיִם יְצוּר יֶרֶקֶרֶק
שָׁכַל כָּלוּ זָנָב וְלַע עֲנָק!

אָה, רָאִינוּ אוֹתוֹ,
אֲבֵל שִׁכְחָנוּ. מָה שְׁמוֹ?

שְׁלוֹשׁ...

תִּנּוּן! תִּנּוּן?!

יֶרֶק לָכֶם הוּא מִמֵּתוֹן.
אִז תִּצְעֲקוּ צִעֲקָה
שֶׁתִּזְעַזַּע אֶת הַשָּׁמַיִם.

אַרְבַּע...

תִּנּוּן בְּמַיִם!!!!!!!

תִּנּוּן בְּמַיִם!!!!!!!

אָה, אֵי, דִּי.

אַתָּם צֶדִיק וְשֹׁד?

לֹא.

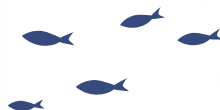
לֹאן הִגַּעְתֶּם?

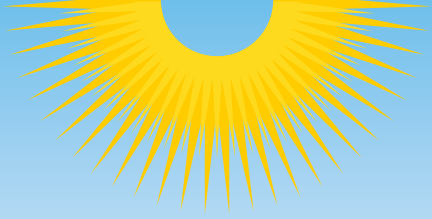
לֵימָּה!!!

וְאוֹ, אֵיזָה גַּל!

צָכְשׁוּ מִתַּחֲשֵׁק לִי לְהִיּוֹת...

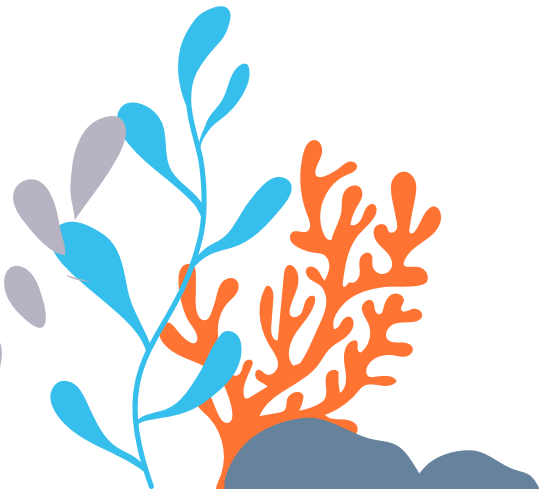
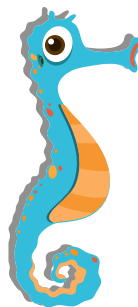
מָה? דָּג.

הַשְׁתַּגַּעַתָּ?
פֶּתַח, הֵרָגַע.
בִּלְעָדֶיךָ אֲנִי אֶטְבֵּעַ
אֶפְלוּ עַל גֶּלְגַּל.

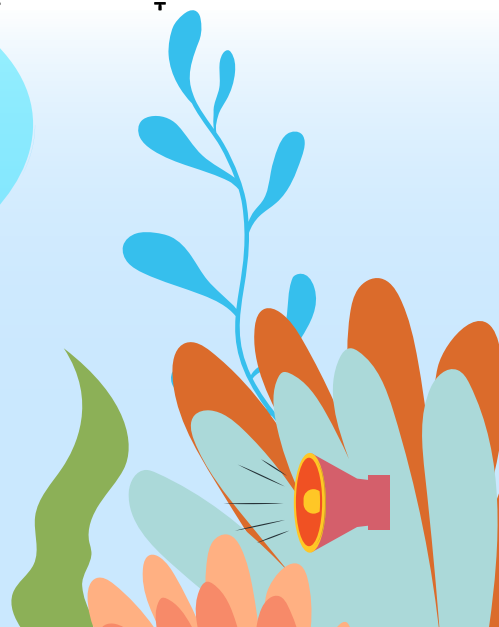
קִמְצוֹשׁ, טוֹב שְׁאֵמַרְתָּ.
אִיזָה מִזְלִי!

בְּשִׁלוֹה וְצִפִּיָּה
עַל אֶלְגָּל בַּיָּם,
שָׁטִים פֶּתַח וְקִמָּץ
וְחִכָּה אֶרְכָּה בִּידָם.

הַחִכָּה מְחִכָּה,
כָּבֵר שָׁעָה מִמִּתִּינָה לְדָג -
אֶחָד יָחִיד וּמִיָּחִיד,
לֹא חָשׁוּב אִם עָנָק אוֹ אֶמֶד.

דג שיפער את לעו
 כמו קמץ או פתח;
 דג שישיר עם שניהם
 בקול רך כמו מלאך:

אה בֶּה גֶּה דֶּה הֶה וֶה
 זֶה חֶה טֶה יֶה
 כֶּה לֶה מֶה נֶה סֶה עֶה
 פֶּה צֶה קֶה רֶה שֶּה תֶּה.

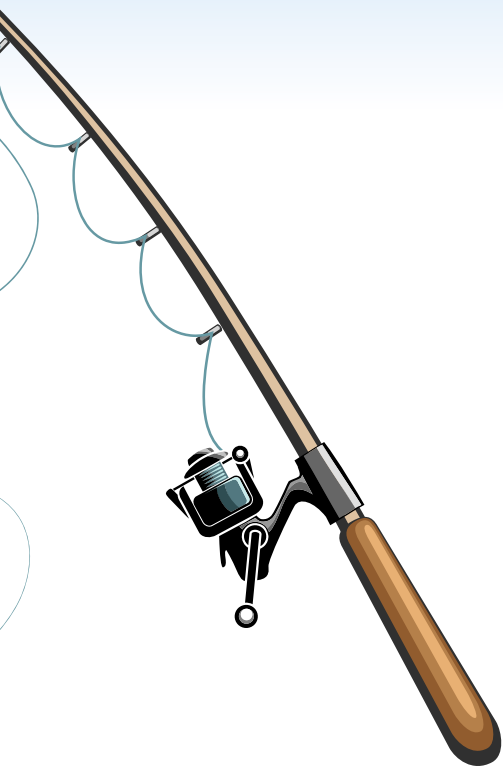

עֲבָרָה חֲצִי יַמָּמָה
הַדָּג הַזֶּמֶר לֹא הוֹפִיעַ,
קָמַץ מִבֶּקֶשׁ עֲזָרָה
מֵעֵנּוּ שֶׁשֵּׁט בִּרְקִיעַ.

הָעֵנּוּ שֶׁזָּקְנוּ לוֹ לֵבָן,
רוֹשֵׁם הוֹדָעָה וּמִתְרִיעַ:
”דָּג עִם צִלְצֹל בִּגְרוֹנוֹ,
אֵת קוֹלוֹ לְעוֹלָם לֹא יִשְׁמִיעַ.”

אֵת קוֹלוֹ לְעוֹלָם לֹא יִשְׁמִיעַ?
מָה? צִלְצֹל בִּגְרוֹן מִפְּרִיעַ?

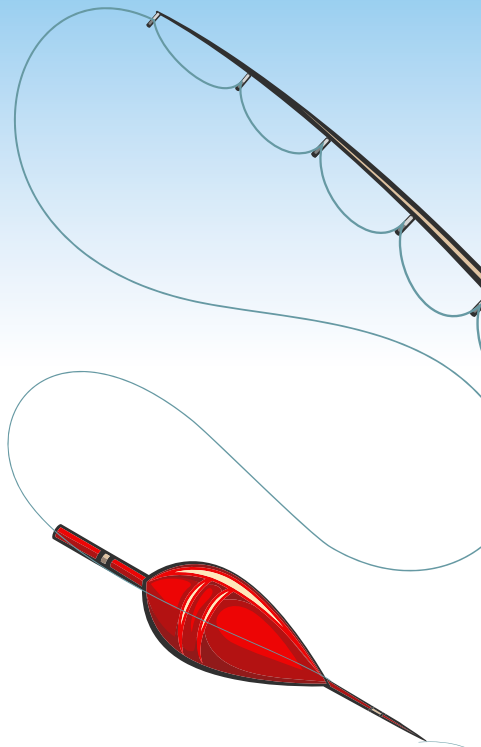

לִמְדָנוּ דְבַר־מָה חֲדָשׁ,
שְׂרִים קִמְצָה וּפֶתַח,
מִזֵּל שְׁהֲדָג לֹא נִתְפָּס;
הָיָה לָנוּ יוֹם מַצְלָח.

אָה בָּה גָּה דָּה הָה וָה
זָה חָה טָה יָה
כָּה לָה מָה נָה סָה עָה
פָּה צָה קָה רָה שָׁה תָה.

נְהַדֵּר נִפְּלָא! תּוֹדָה רַבָּה!
אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים לַעֲבוּדָה.
אַתֶּם לֹא דִיּוּאִים?

כְּמַעַט, פֶּתַח הוּא טַבָּח.
אֲנִי זֹמֵר.

מִמַּתִּי אַתָּה נָשֵׁר?
מִמַּחֵר.

קִמָּץ הוּא... מָה אַתָּה?
אֲנִי לֹצֵן.

אֵד סֵפֶר לָנוּ בְּדִיחָה.
יֵאלֶלֶה, אֵל תְּהִיָּה קִמָּצוֹ.

מָה אֲמַרְתָּ?
שִׁמְזַל שְׁהִתְעוֹרֵרְתָּ.
אֶה אֶה אֶה!

וְאִיזָה שִׁיר
תִּשְׁיֹר מֵאַחֵר?
שִׁיר אֶהְבָּה.
הוּא נִכְתָּב?

הוּא יִכְתֵּב,
אֶל דְּאָגָה;
חֲרוֹז וְעוֹד חֲרוֹז,
תּוֹ וְעוֹד תּוֹ.

לְתַחֲלֵת
הַמַּצְרָכָה

לְתֵכֵן הַצְנִינִים

אִילָה אִילָה
יוֹצֵאת בְּרִקּוֹד
אֶתָּה רוֹקֵד הַנִּקּוֹד.

פֶּתַח אֹמֵר לָהּ: א

קִמֵּץ קוֹרָא לָהּ: !

קִמֵּץ שְׁנֵי לִכְבוּדָּהּ

נָשָׂר לָהּ

לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ.

אִילָה אִילָה,
גְּמִיּוּשָׁה וּקְלִילָה
הִיא עוֹלָה לַפֶּסֶחָה.

בְּלִי צִירִי בְּלִי סָגוֹל - אָה
בְּלִי שׁוּרוֹק אוֹ חוֹלָם - יוּ יוּ
פֶתַח וּשְׁנֵי קִמְצִים
בוֹנִים לָהּ סֶלֶם. - אָה!

הַמִּשְׁרָיָה יָבוֹא.

לתחלת
המצרקה

לתכן העינים

מַעֲרָכָה שְׁלִישִׁית

חולם i

חולם

י
חסר מלא

הַמִּשְׁתַּתְּפִים וְצָבְעֵי הַמָּלֶל שֶׁלָּהֶם:

חולם הילדים הסופרת

חקוי סימן הנקוד בתנועה:

כף יד מאגרפת מעל הראש

חקוי תנועת השפתיים:

ידיים למעלה - יוצרות ביצה.

כך גם הפה.

או, או, או!

הגיע הזמן, אוהו!
להפנות את הזרקור
ולשפר אור. נשפר.
על מי? מי בתור?

אפשר לראותו.
איפה? נשם,
על עפיפון,
בין השמים לים.

חולם

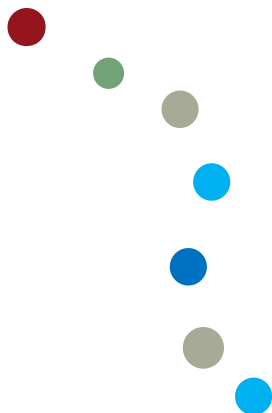
הוא חולם.
ומה נשמו? חולם.
חולם.

מי רוצה להעירו?
מי לא?
יש תף על החוף!

נעגל שפתים - או,
את הידיים נעגל - פה,
ונקרא לעברו: בוא!
בוא בוא בוא!

לא, לא, לא!

הִכִּירוּ אֶת חוֹלָם

וְאֶת הָרָגְלוֹ -

לְקַרְא לְעֶצְמוֹ בְּשִׁמוֹ

וְלֹמַר לֹא הָרַף:

לא, לא, לא!

כְּשֶׁחוֹלָם חוֹלָם

חִלּוֹם מִתּוֹק,

שֶׁהָאוֹת וַי"ו חִבְּרָתוֹ בָּאָה

לְבַקְרוֹ... אוֹ אוֹ!

לֹא מִפְּרִיעִים לוֹ,

זֶה הַחֶק! חֶק?

אוי, וי"ו כָּבֵר לֹא פֹה!
חֹלֶם, דִּי לְצַעֲק!

טוב. חֹלֶם חֹלֶם לְצַלֵּל,
עֲמֵק בַּיָּם הַכָּחֹל,
לְשִׁיחַק אֶתְכֶם בַּחֹל.

לְשִׁלוֹשׁ דְּקוֹת, זֶה הַכֹּל,
הוּא מְזַמֵּין אֶתְכֶם...

י

לַעֲפִיפֹנָא? לֹא.
לְאַרְמוֹנָא? לֹא,
לַחֲלוּמֵי.

הַחֲלוּם נִכְתָּב?
תִּבְקֶשׁוּ מֵהַסּוֹפֶרֶת
לִכְתֹּב אוֹתוֹ עַכְשָׁיו.

רְעִיּוֹן טוֹב!
תֵּנוּ לִי יֶט, מַחֲבֶרֶת
וְזִמָּן לַחֲשֹׁב.

כַּמָּה זִמָּן?
מֵהַבֶּקֶר אֲנִיחֵנוּ בְּצוּם.

דָּקָה, שְׁלוֹשׁ שָׁעוֹת,
אוֹלֵי גַם יוֹם. אוֹי!
רָגַע... הֵסוּ הֵסוּ!

מְאוֹד יִתְכַּן...
שֶׁבְּגִלָּל טָעוֹת מְצַעֶרֶת
הַחֲלוֹם נִכְתָּב בַּמַּחְבֶּרֶת
אֶךְ לִסְפֹּר הוּא לֹא נִכְנָס.

אֵכֵן הַחֲלוֹם פֶּה! אוֹ אוֹ
אֶךְ אֶת הַמַּנְגִּינָה
אֲנִי לֹא זוֹכֶרֶת.
הַמַּנְגִּינָה עִם הָרוּחַ נוֹצֶרֶת.

חולם חולם חלום
שהוא צולל וחותר
לבד בים הפחל.

שלושים ילדים
קופצים מתוך הגלים
ויוצאים אתו במחול.

חולם חולם ואנחנו גם,
כך יהיה לנו טוב בעולם.

הילדים שוחים, משתולים,
מתידים זה על זה
לחוף מתגלגלים: חולם!!!

הם קוראים לו לבוא,
הוא מודה על הכל
ובונה אתם ארמון בחול.

חולם חולם ואנחנו גם,
כך יהיה לנו טוב בעולם.

הַיְלָדִים פּוֹגְשִׁים
אֶת חֲבֵרְתּוֹ - הָאוֹת וַי"ו.
כְּשֶׁחוֹלֵם מִתְעַיֵּף,
הִיא נֶעֱמָדֶת תַּחְתָּיו. בּוֹאִי,

הֵם מִזְמִינִים אוֹתָהּ בְּנֶעֱם
לְתוֹךְ אֲרָמוֹנָם.
הִיא מְנִיעָה אֶת הַגֶּב
וְרוֹקֶדֶת אֹתָם.

חולם

חולם חולם
ואנחנו גם,
כך יהיה לנו
טוב בעולם.

יהיה לנו טוב טוב טוב
טוב טוב,
טוב לצחק, לחלם,
טוב לאהב.

i

לתחלת
המצרכה

לתקן הענינים

מַעֲרָכָה רְבִיעִית

יָקָבִיץ

שׁוּרוּק

ו

שורוק וקבוץ

הַמִּשְׁתַּתְּפִים וְצָבְעֵי הַמָּלֵל שֶׁלָּהֶם:

שורוק קבוץ הילדים הסופרת

חקוי סימן הנקוד בתנועה:

שורוק - מניחים אגרוף על בית החזה.

קבוץ - 3 אגרופים נקמצים זה אחר זה

באור: אגרוף ימין, אגרוף שמאל וימין.

מלמעלה - באלכסון כלפי מטה וימין.

המנוחה שעומד מול הילדים יציג תמונת מראה.

1

2

1

חקוי תנועת השפתיים:

כפות הידים יוצרות עגול סביב הפה

כמו במקול.

אֶת הַשִּׁפְתִּים
נִשְׁרָבֵב קְדִימָה
כְּמוֹ נְשִׁיקָה אוֹ
...!

אֶת כַּפּוֹת הַיָּדִים
נִצְגֵל כְּמוֹ רִמְקוֹל,
וְנִקְרָא בְּקוֹל:
שׁוּרוּק וְקִבּוּץ!

אין תגובה.
אף לא ציוץ.
הצמד נעלם.

אז נשוב לנוע
באזון משלם
אגם יי יי יי יי יי יי יי
בשפוע!!!

תִּנְשְׁמוּ מוּ מוּוּוּ.
וְתִקְדְּמוּ מוּ מוּוּוּ.
לָאן? אֵל תִּשְׁאַלוּ,
רַק תַּצְהִלוּ לוּ לוּוּוּוּ.

עַד שֶׁתִּרְאוּ אוּ אוּ
שְׁלוֹשׁ נִקְדוֹת בְּאַלְכֶסוֹן,

אַז עָצְרוּ וְאָמְרוּ: "קְבֹוץ,
דִּי לִישׁוֹן!"

דָּבָר אֶחָד אַל תַּעֲשׂוּ:
אַל תִּקְרְקְרוּ!

קוּקוּרִיקוּ.

קוּקוּרִיקוּ.

קוּקוּרִיקוּ.

בְּקִשְׁתִּי לֹא לְקַרְקֹר!
זֶה הִיָּה שׁוּרוּק אוֹ קְבוּץ?
קְבוּץ, עֲכָשׁוּ הוּא מִסְתִּיתֵר.

אִיפֹה?

בְּאַרְבֵּה פֹה בַּחוּץ.

לְדַקָּה אוֹ יוֹתֵר?

אוֹלִי לְכָל הַיּוֹם.

תִּכְפֹּ יִצְוֹץ רִעִיּוֹן.

וְאִם לֹא יִצְוֹץ?

שיר התנועות בַּהֲשֵׁת

הוּה

הוּ

הָה

וָה ווּ ווּ ווּ ווּ

וָה וּי

זָה זוּ זוּ זָה זִי

פּוֹת הַאֲוִתִּיּוֹת ה ז ח

תַּחֲיִכּוּ כִּי,
חָה חוּ חוּ חָה חִי
הַכֹּל אֶפְשָׁרִי.

לְתֵכֵן הַעֲנִיָּים

לְתַחֲלֵת
הַמַּצְרָכָה

נא... צֶץ רַעֲיוֹן?

הִיכֵן הָעֵט וְהַמַּחְבֶּרֶת?
הֵינָה. הֵפֶה יְדִבֵּר, וְהִיד
אוֹת לֹאוֹת שׁוּב תַּחֲבִיר.

שׁוּרוּק וְהָאוֹת וִי"ו
שָׁאֵל לָבָה הוּא צִמּוּד,
יִשְׁכַּנְעוּ אֶת קִבּוּץ
שְׁמוּטָב לְנֶשֶׁם אֲוִיר צַח
וְלֹא עֲשֵׂן אֶרְבֶּה **מְלַכְלָה**,
וְשִׁאִין לוֹ כָּל סִבָּה לְהִיּוֹת
מִנְתֵּק, מֵרָגֶז וּמִצְבָּרָח.

זֶה כָּל הַרְעִיּוֹן?

לֹא טוֹב? לֹא.

אִם כֵּן אֲמַשִּׁיךְ

לַחֲשֹׁב וּלְכַתֵּב.

מִי רוֹצֶה לְקַרֵּא?

כָּלֵנוּ, אִירִית,

כָּל גְּבוּרֵי הַסֵּפֹר.

אֲבָל הַכָּתֵב לֹא בְּרוּר!

שורוק רוק-רוק-רוק
 מזמין בבקר לשוק
 את שתפו לצליל - קבוצ.
 מהארבה שבחוץ
 צועק קבוצ: קר מד!
 אני מצנו, לך לשוק בלעד!

אז שורוק רוק-רוק-רוק
 שורק לקבוצ
 בוא נרוץ יחדו לקבוצ,
 נקטף תפוז ובגלגול
 נגיע ללול, נרקד עם
 סוס, חתול ושבול.

קְבוּץ, מָה דַּעְתָּךְ?

לְרַקֵּד עִם צוּד שׁוּרוּקִים זֶה מֵאָז
לֹא תוֹדָה, אֲנִי לֹא מֵעַנִּין,
לוֹ הִיתָה שֵׁם בָּבָה סִפְרִיה אוֹ דָּבָה,
הִייתִי טֵס עַל סֵלִם וְרוֹקֵד רַק אֶתוֹ.

הַבֵּנֶת, שׁוּרוּק?
לֹא, אֲבֵל מָה זֶה חֲשׂוֹב?

בְּמִקּוֹם לָרוֹץ לְקַבּוֹץ נָטוּס מֵעֶבֶר לַיָּם,
שׁוֹרֵק שׁוֹרוֹק לַשְּׁתָּף הָאֶהוֹב,
נָשֵׁם בְּאוֹלָם - מוֹל כָּלָם מֵעֶבֶר לַיָּם,
וְנִשְׁפָּ יַחַדּוּ בְּאַבּוֹב.

קַבּוֹץ חוֹשֵׁב וּמִתְיַשֵּׁב עַל שְׁלָחוֹ:
הוֹפָצָה מוֹל כָּלָם זֶה מְצִיָּא!
אֲנִי דוֹרֵשׁ לְתוֹפֵף, לְהַקִּישׁ בְּתַפִּים,

הָאוֹלָם יִתְמַלֵּא
בְּצִלְיִים מְפֻלְאִים.

הַקּוֹנֶצֶרֶט מְשַׁבֵּחַ,
 קְבוֹץ מַחֲיָה,
 מְאֻשֶּׁר, מְקַשֵּׁט וּמַצְחֶצֶח;
 הוּא קָד קָדָה לַקֹּהֶל,
 מוֹשִׁיט יָד לְשׁוֹרוֹק
 שְׁקוֹפֵץ וְנוֹתֵן לוֹ חֲבוּק.

שׁוֹרוֹקְבוֹץ שׁוֹרוֹקְבוֹץ
 רָצִים יַחְדָּו עֲכָשׁוּ לַקְּבוֹץ.
 נְרוּץ גַּם / נְרוּץ אֶתֶם.

לַתֵּכֵן הָעֲנִיּוֹת

לְתַחֲלֵת
 הַמַּצְרָחָה

מַעֲרָכָה חֲמִישִׁית

וְסֵאֵל

..

צִירִי

..

צירי וסגול

המשתתפים וצבעי המלל שלהם:

צירי סגול צירי וסגול יחד הילדים הסופרת

חקוי סימן הנקוד בתנועה:

צירי - 2 אגרופים נקמצים יחד באויר.

סגול - 3 אגרופים נקמצים זה אחר זה:

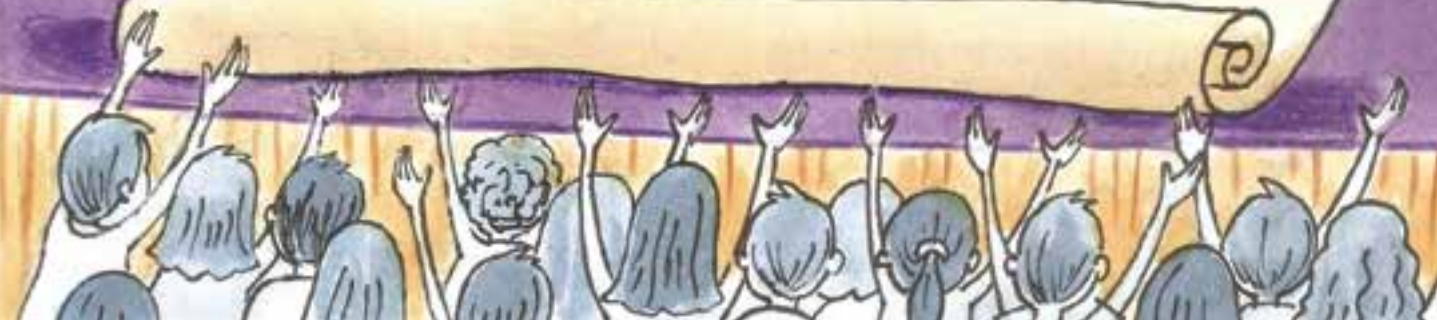
אגרופ ימין, אגרופ שמאל ושוב ימין.

חקוי תנועת השפתיים:

השפתיים מחיכות קלות.

כפות הידים מתרחקות זו מזו

בתנועה של פליאה: אה

יו, איזו מסעדה! עשר!
אפשר לעצור לאכל?
זה לא כתוב בספר.
מה כתוב?

שאתם הולכים לחפש
את הצמד צירי וסגול.
אבל הבטן מקרקרת...
כמו תרנגול!

צירי וסגול

אם הספור יחכה, מה יקרה?
שלוש הנקדות של סגול
ישארו לפחות עד הצהרים,
ולצירי, כמו תמיד, יהיו שתים.

בְּמִקּוֹם לַעְצֹר אֶת הַסֵּפֹר,
אֲסֵפֶר לָכֶם אוֹתוֹ בְּקִצּוֹר.

הֵיכֵן אַתֶּם נִמְצָאִים? בְּקִבּוּץ.
בְּתוֹךְ מִבְּנֵה אוֹ בַּחוּץ? בַּחוּץ.

לִכּוֹ יֵשֶׁר וְאַזְכְּרוּ לְשִׁמְאֵל,
הַמְּשִׁיכּוֹ עוֹד קִצֵּת בְּרָגֶל...

צירי וסגול

ותמצאו את צירי וסגול
ישנים במגרש ה... כדורגל.
האחד בתלבשת נוצצת,
השני תלבשתו מקשקשת.

הם הכינו מראש ארוחת בקר:
לחם, פלפל, שסק ומרשמלו.
איזה אשר! אנונו נאכל בשקט,
וצמד החמד? ומשיר בשלו.

לא, זה לא! לא באתם לקחת
את מה שנמצא אצלם בצלחת.

הצמד מתעורר, ששש שקט.
אבל הבטן לא מתאפקת!

אָה, צירי... הָה הָה
אָה, סגול... הָה הָה
מָה מָה.

איזע יום יפֿה.
די עם העצב,
תנו לנו קצב!

קצב הגשם
קצב הרגש
קצב הנשור
קצב השמש

לתחלת
המצרכה

לתכן הענינים

מי רוצה להתכבד?
המתינו רגע
הגיע אלי מסר.
הוא כתוב בספר?
לא אבל...

אנשים עם לב זהב
ראו ילדים - מתנשים ורעבים,
מגיעים לקבוצ בצעידה,
והזמינו את כלם ל... מסעדה!!!

לְהַזְמִין אֶת סִימָנֵי הַנִּקּוּד?

מִי פֹה? שׁוּרוּק וְקִבּוּץ.
אֲנִי חֲנוּ! קִמָּץ וּפִתָּח.
וְהֵיכָן חוֹלָם? עֲדִין חוֹלָם.
וְשׂוּא? נָח.

סָגוּל וְצִירִי, מָה אֶתְכֶם?
אֲנִי חֲנוּ מַעֲדִיפִים לְהִתְאַמֵּן
בְּמָה? בְּכַדּוּרָגֵל,
בְּדִיחוֹת וְהִלִּיכָה עַל חָבֵל.

מָה הַקֶּשֶׁר? אֵין קֶשֶׁר.

סָגוּל אוֹהֵב כַּדוּרָגָל,

וְאֵנִי - לְהִתְגַּלֵּל.

צִירִי אוֹהֵב לְהִתְבַּדֵּחַ,

וּבִהְלִיכָה עַל חָבֵל

סָגוּל תָּמִיד מְנַצֵּחַ.

צירי וסגול

אֶפְשָׁר לִלְמַד הַרְבֵּה
מִצֵּמֶד חֲמֵד שְׂכָזָה
שְׁאוֹמֵר כָּל בֶּקָר:
הֵה הֵה, הֵה הֵה,
וְלֹא מִצְלִיחַ.

לֹא מִצְלִיחַ?
וְעוֹד אֵיךְ!
לֹא מִצְלִיחַ:
לְהִתְרַגֵּז, לְהִתְפַּרֵּץ,
וּבִקְצוֹר: לְהִסְתַּכֵּס.

לִתְכַן הַעֲנִיָּיִם

לְתַחֵלֵּת
הַמַּעֲרָכָה

צֶמֶד חֶמֶד סָגוֹל וְצִירִי,
מֵאָה אוֹ אֶלֶף בְּדִיחוֹת
הֵם לְקִטּוֹ בַּחֲדָשׁ הַזֶּה,
וְהֵם זֹכְרִים אוֹתָן בְּעֵל פֶּה.

מָה עוֹשִׂים בְּאוֹצַר הַזֶּה?

בְּמָקוֹם לְהִתְנַכֵּחַ
אֵיזָה מַרְאֵה יָפָה יוֹתֵר:
שֶׁמֶשׁ מְזֻהָבֶת
אוֹ יָרֵחַ זוֹהָר,

עוֹצָרִים וּמַסְפִּירִים
סֵפּוֹר מְשֻׁמָּח
מֵהַלָּקֵט הַמְּבֻדָּח.

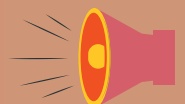

צֶמֶד חֶמֶד סָאֹל וְצִיר,
אֶלְאוּלִי כֶּשֶׁר מַעֲלִים
הֵם תִּרְגְּלוּ בַּחֲדָשׁ הַזֶּה.
גַּם אוֹתָם הֵם זֹכְרִים בְּעַל פֶּה!

וְמָה עוֹשִׂים בְּצִרּוֹר הַזֶּה?

בְּמָקוֹם לְהִתְנַצֵּחַ
מִי צוֹדֵק וּמִי טוֹעֶה,
מִי זָרִיז כְּמוֹ נֶמֶר,
מִי חָזָק כְּמוֹ אַרְיֵה,

עַל הַדָּשָׁא בְּחֵצֵר
הֵם מִתְאַמְנִים יוֹמָם וְלַיִל
אֵיזָה כִּיף - לְהִתְגַּלֵּל.

אֵצֶה טַנְגָּה
יִלְמַמָּה
אֵצֶה טַנְגָּה יָה...

צָמַד חָמַד צִירִי וְסָגוּל
מִשְׁחָקִים כְּדוּרְגָל בְּשָׂדָה
יֶרֶק אָדָם צָהָב כָּחָל,
שָׁרִים וּמִזְמָרִים בְּקוֹל.

סָכּוּי אָדוּל יֵשׁ לְסָגוּל
לְהִבְקִיעַ אוֹל:
לוֹ יֵשׁ שְׁלוֹשָׁה כְּדוּרִים,
רַק שְׁנַיִם לְצִירִי,

אַז מָה קוֹרָה?

סגול לא מתגאה,
צירי לא מקנא
כך הם מסתדרים
זה עם זה.

אצ'ה טנגה
ילממה
אצ'ה טנגה יה...

לְתֵּכֶן הָעֵינָיִם

לְתַחֲלֵת
הַמְצָרָה

הָאֵם כָּתוּב בַּסֵּפֶר
אוֹ בַּמַּחְבֶּרֶת... מָה כָּתוּב?
שְׁאֵתֵי הַהִכְרוּת
עִם צִירֵי וְסָגוּל
נֶלֶךְ לַמְסַעְדָּה לֶאֱכֹל?
הֲלוֹאֵי אִמּוֹן!!!

רַגַע, אֶנִי בּוֹדֶקֶת:
כֵּן אוֹ לֹא? לֹא אוֹ...

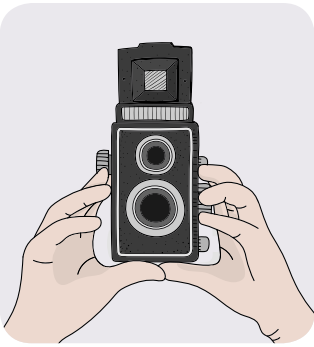

כֵּן, כֵּן, הַיּוֹם אוֹמְרִים כֵּן,
לְכָל הַזְמָנָה וּבִקְשָׁה - כֵּן, כֵּן.
כֵּן, כֵּן, הַיּוֹם אוֹמְרִים כֵּן,
לְמִשְׁאַלָּה שְׂרוּצָה לְהִתְאַשֵּׁם.

לְמִי שֶׁלֹּא רוּצָה לְשַׁבֵּת לַחֲוֹד
וּמַעְדִּיף אֶרְוַחָה מִשְׁתַּפֵּת:
אוֹתִיּוֹת, יְלָדִים, סִימָנֵי נִקּוּד
וְתִזְמֶרֶת מְפֹצֶצֶת.

כן, כן, היום אומרים כן,
לכל הזמנה ובקשה - כן, כן.
כן, כן, היום אומרים כן,
למשאלה שרוצה להתגשם.

אתנו - עכשו אם תבקשו להצטלם
הרעיון בעינינו ימצא חן **חו חו**.
להקת ידוענים מתכוננת לא לחשב
ולומר לכלכם **כן, כן**.

כן, כן, היום נאמר כן...

לתכן העינים

לתחלת
המצרכה

הַפֶּסֶקֶת אֵכָל

נִנְצֵל אֶת הַסְּעוּדָה הַמְּשֻׁתָּפֶת
לְהַכְרִית קַצְרָצָרָה נּוֹסֶפֶת
עִם סִימָן הַנִּקּוּד שְׂמִזְמָן לְזִמָּן
נָח, נִרְדָּם, אוֹ נֶעְלָם.

פֶּתַח! סָגוּל רָצִים לְחֶפְשׁוֹ,
חוֹטָפִים אוֹתוֹ בְּשִׁנָּתוֹ,
מִדְּבִיקִים לוֹ אֶת תְּנוּעוֹתֵיהֶם
כִּי־י שֶׁהוּא לֹא יֵלֶךְ לְאַבּוּד,
וּמְשִׁיבִים אוֹתוֹ לְאַרְץ הַנִּקּוּד.

שְׁמוֹ שֶׁל סִימָן הַנִּקּוּד
מִשְׁתַּנָּה בְּרָגַע שֶׁהוּא נֶחֱטָף
לִחְטָף סָגוּל אוֹ חֶטָף פֶּתַח.

בְּשִׁעוֹת הַצִּהּרִים,
תִּפְקִיד הַחֲטִיפָה הַמְּאַמָּץ
מִטַּל עַל קִמָּץ,
!הַחֲטוּף נִקְרָא: חֶטָף קִמָּץ.

מִכִּיּוֹן שֶׁל פְּעָמִים קִמָּץ קִמָּצוֹ
הוּא נוֹתֵן לַחֲטוּף וְלַעֲצָמוֹ
אֶת תְּנוּעָתוֹ שֶׁל חוֹלָם: אוֹ אוֹ.
כִּי קִמָּץ זוֹכֶה לַתְּנוּעוֹת שְׁתֵּי.

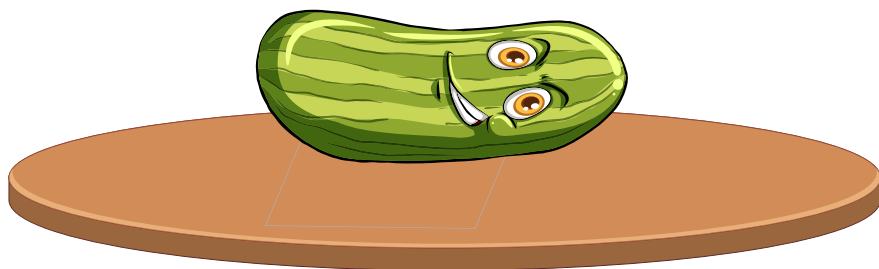
הַמַּעֲשִׂיָּה הַזֹּאת מִתְרַחֶשֶׁת...

דִּי אֹף, מִי הֶחֱטֹף
שֶׁהוֹפֵךְ לְהִיּוֹת חֶטֶף פֶּתַח
חֶטֶף סָגוֹל וְחֶטֶף קִמָּץ?

שׂוֹא כְּמוֹזָן
אִיפֹה הוּא?

עַל הַשֵּׁלֶחַן,
מִצִּיץ מִתּוֹךְ קְצִיצָה -
הָאֶחָד רוֹנֶה שְׁנוֹתָרָה,
וּמִוֹנֶה אֶת הַמֶּאֱכָלִים
שֶׁבָּהֶם הוּא נִמְצָא.

שִׁקְדִים, בְּרוֹקוֹלִי,
פְּתִיתִים, קְצִיצָה,
מֶלֶפֶפּוֹן, תְּמָרִים,
דְּבֶשׁ, אֶלִידָה.

הַמְרַכָּה מוֹכֶנָה!
לֵאן נוֹסְעִים?

שִׁקְדִים, בְּרוֹקוֹלִי,
פְּתִיתִים, קְצִיצָה,
מֶלֶפֶפּוֹן, תְּמָרִים,
דְּבֶשׁ, אֶלִידָה.

בְּלִי שְׂוֹא

אֶת מִי תִרְצוּ לִפְגֹּשׁ?

אֶת שְׂוֹא

!אֶת חוֹטְפוֹ!

אָבו

נִיר

וּמִסְפָּרִים,

אֶחָת,

שְׁתֵּים,

שְׁלוֹשׁ!

שׁוּא מֶרְגִּיץ,
שׁוּא מִשְׁקִיט,
אִידוֹ אוֹת וּמַתִּי -
אֶת זֶה רַק הוּא מַחְלִיט.

קָצַת קִשָּׁה לְעֵתִים
לְזֹהוֹת אֶת צְלִילוֹ,
לְהַבִּין מִי הָאוֹת
שֶׁנִּפְגַּשְׁתָּ אֹתוֹ.

כֵּן מִטְבְּעוֹ נִשְׂאָה נָח,

לֹא מִמֶּנּוּשׁ מִתְאַמֵּץ.

גַּם כִּשְׂנֵי־נֶזֶק קְדִימָה,

הוּא לֹא רָץ אוֹ קוֹפֵץ.

וְאִם קוֹלוֹ מִשְׁתוֹקֵק

לְהִיּוֹת רֶם וְגָדוֹל,

נִשְׂאָה מִרְחִיב אֶת שְׁפָתָיו

וּמַצְלִיל כְּמוֹ סָגוֹל.

נִשְׂאָה מִטְפֵּטֶף

רִגְעִים שְׁלֵוִים,

בְּלִי נִשְׁלוּה אִי אֶפְשָׁר

לְחַלֵּל פֶּה נְסִים.

שׁוֹא נִרְדֵּם
עַל אֶלְמָג בֵּימִם,
אֶל תְּשַׁכּוּהוּ,
אֶל תְּשַׁאירוּהוּ שָׁם.

סָגוֹל וּפֶתַח
חוֹטְפִים אוֹתוֹ מֵהֵימִם,
לָרָע אוֹ שְׁנִים
שׁוֹא מִקְבֵּל אֶת צְלִילָם.

אָה אָה
!אֵד קוֹרְאִים לוֹ כָּה:

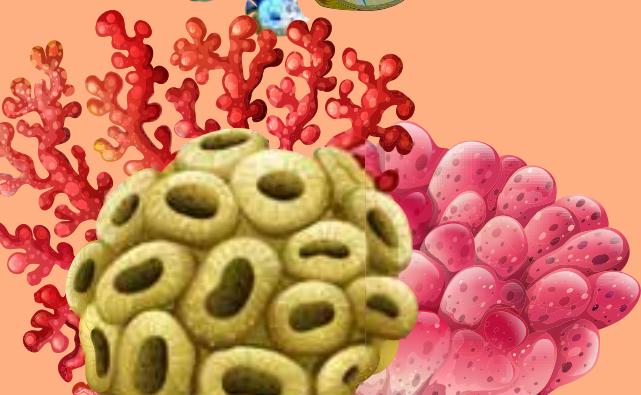
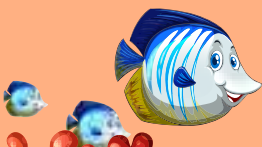
חֵטֵּף סָגוֹל

חֵטֵּף פֶּתַח

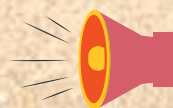

עִם הַצֵּלִיל הַחֲדָשׁ
הוּא מַחֲזִיק מִצָּמָד,
לֹא טוֹבֵעַ בַּיָּם
לֹא אוֹבֵד לַעַד.

אָ בֵּן אַלְמָנָה
הָאֵלֶּה הֵם הַמְּשֻׁלָּמִים
וְהַמְּשֻׁלָּמִים הֵם הַמְּשֻׁלָּמִים
וְהַמְּשֻׁלָּמִים הֵם הַמְּשֻׁלָּמִים
וְהַמְּשֻׁלָּמִים הֵם הַמְּשֻׁלָּמִים
וְהַמְּשֻׁלָּמִים הֵם הַמְּשֻׁלָּמִים

אִי

אָה

אִו

אִי

אָה

לתחלת
המצרקה

לתכון הענינים

מצרכה נשנית

● תזריק

חיריק

הַמִּשְׁתַּתְּפִים וְצָבְעֵי הַמָּלֶל שְׁלֵהֶם:

חִירִיק הַיִּלָּדִים הַסּוֹפֶרֶת

חֲקוּי סִימָן הַנִּקּוּד בְּתַנוּעָה:

אָגְרוֹף וְמוֹךְ

חֲקוּי תַּנוּעַת הַשְּׁפָתִים:

מוֹתָחִים אֶת הַיָּדִים לְצַדָּדִים

וּמְחִיכִים חִיוֹךְ רָחֵב.

מִי? מִי?

מִי? מִי? מִי?

מִי חֹרֵק וְחֹרֵק

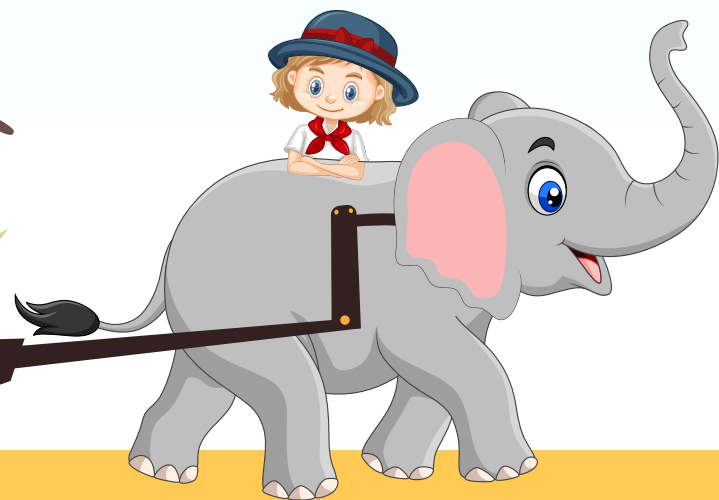
קָרִיק־קָרִיק?

לֹא אֲנִי!

זֶה מִמֶּשׁ לִידִי.

אִירִית, הִכְרַזְתְּ בְּקוֹל...

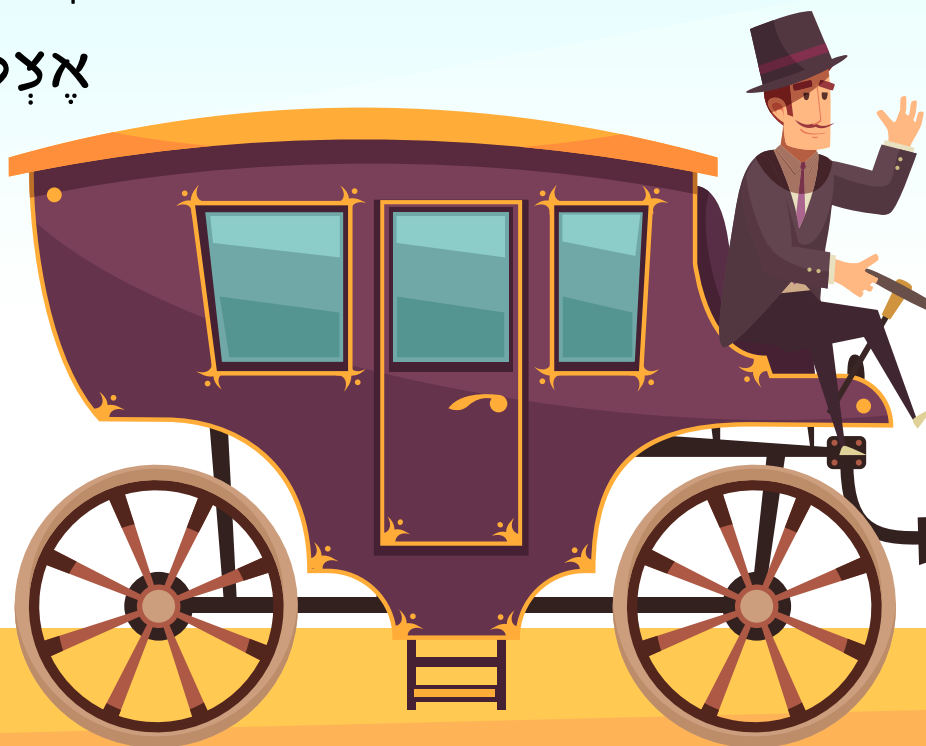
מָה הִכְרַזְתִּי?

שלא מתרגדים
ולא כועסים
כמו צירי וסגול.

אז מי מסכים
להציץ לי בתיק?
נציץ, למה לא?

חיריק!!!!
מה אתה עושה
אצלי בתיק?

אָנִי מַצְחִיק! אַת מִי?
אַת הָרְאִי הִי הִי הִי הִי!
הִי הִי הִי הִי!

מִי נִמְצָא בְּרֹאִי?
אָנִי הִי הִי הִי הִי!
הִי הִי הִי הִי!

מִקְפִּיץ... אַת מִי?
אַת עֲצָמִי
הִי הִי הִי הִי!
הִי הִי הִי הִי!

וְאֵז מֵאֲמִישׁ
אֶת הַשְּׂרִירִים
וְאֶת הַשְּׁפֹתִים.

שֶׁל מִי? שְׁלִי!
הִי הִי הִי הִי!

אֶפְשָׁר לְהַצְטִיף?
תֵּנוּ לִי לְנֶשֶׁם!
אוֹלֵי בִּיּוֹם שְׁלִישִׁי.
זֶה הַיּוֹם!!!

לְתֵּכֵן הָעֲנִינִים

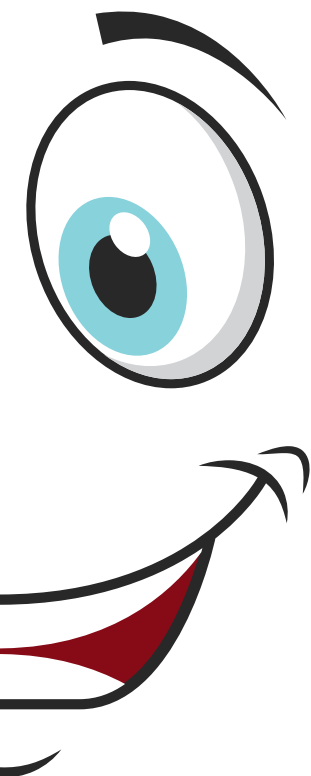
לְתַחֵלֶת
הַמַּעֲרָכָה

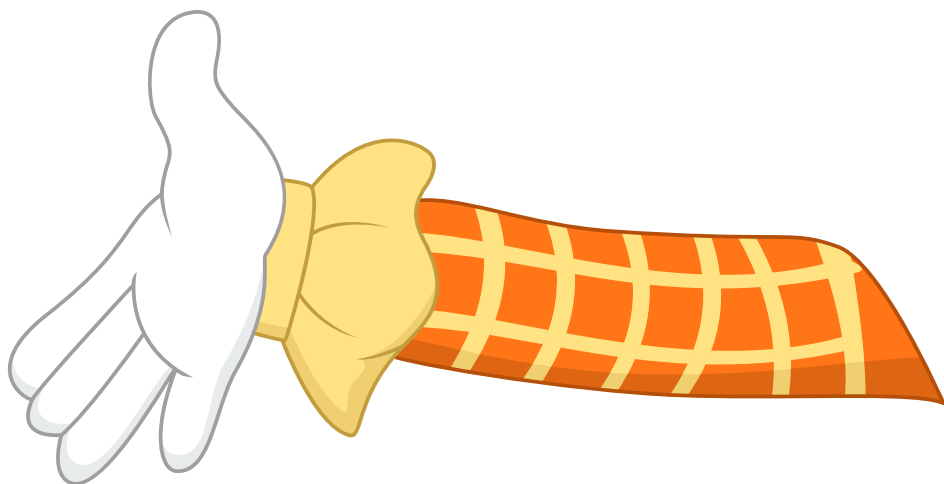
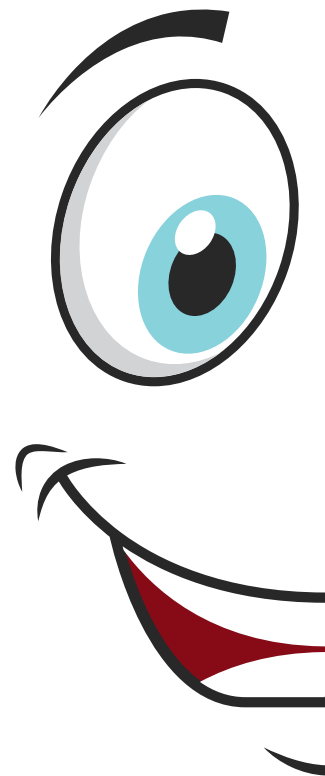
אֶת הַשְּׁפָתִים
נִמְשָׁךְ לַצִּדָּדִים,
אֶת הַיָּדִים
נִמְתַּח כְּמוֹ קִפּוּץ,

נִתְכַּוֵּף לְשִׁמְאֵל וּלְיָמִין,
כָּל שְׂרִיר נֶגְמִישׁ וְנִקְפִּיץ.

וְעַכְשָׁו מִתְגַּלְגִּלִּים
אוֹ קוֹפְצִים
כְּמוֹ צֶפְרֵדָּעִים!

אִי בִּי גִי דִּי
הִי וִי זִי חִי
טִי וִי כִי
לִי מִי נִי סִי
עִי פִי צִי קִי
רִי נְשִׁי תִי

אַנִי מוֹכֵן!

גַם אַנְחֵנוּ... לְמָה?

לְטִיּוֹל רְצִינִי.

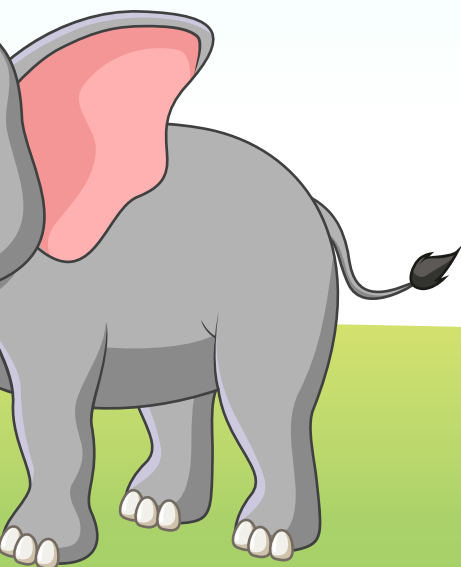
הִי הִי הִי הִי

הִי הִי הִי הִי הִי

וְאַל תִּשְׁכַּחוּ...

גַם אֶתָּה אַל תִּשְׁכַּח

שִׁכְּבֵר צֶהָרִים.

[illegible]

שֶׁהַסּוּפֶּרֶת תִּמְצִיא
סֶפּוּר מֵתַח בִּלְשִׁי,
וְשֶׁהָאוֹת יו"ד חֲבֵרְתִּי
תִּהְיֶה כָּל הַזְמַן לִידִי.

קְרוֹב, הֲכִי קְרוֹב.
הֵיכֵן הַסּוּפֶּרֶת?

אַנִי זְקוּקָה לְשִׁקָּט
כִּדִּי לְכֶתֶב,
וְאַתָּה עוֹמֵד וּמַפְצִיץ
שׁוּב וְשׁוּב.

חִירִיק, בּוֹא תִצִּיץ:
הַסֵּפּוֹר כְּבֵר כֶּתוּב.

לְתֵכֵן הָעֲנִיָּיִם

לְתַחֲלֵת
הַמַּעֲרָכָה

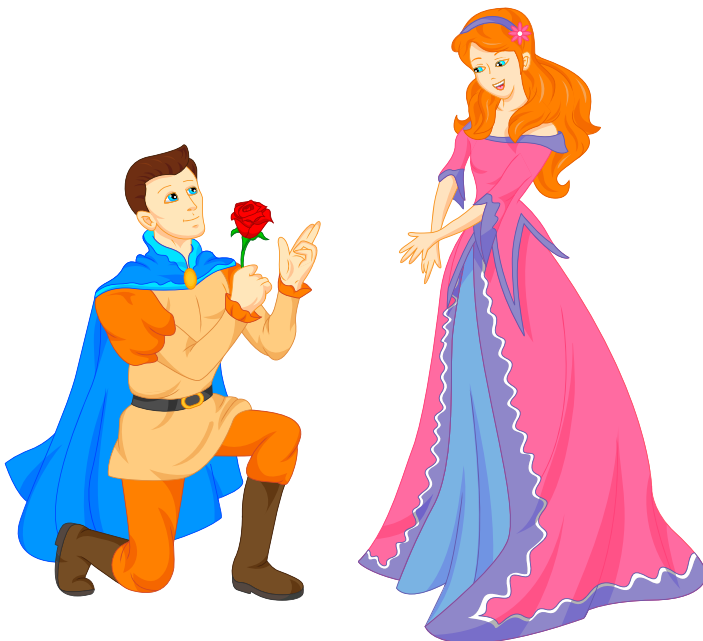
חִירִיק רִיק־רִיק חִירִיק
עִם יו"ד חֲבוּיָה בְּתוֹךְ תִּיק,
מִסְתַּנֵּן לְסִפּוֹר מֵתַח בִּלְשִׁי
וְאֵת כָּל הַגְּבוּרִים מַצְחִיק:

אֶת חֲבֵרֵי הַכְּנוּפִיָּה
נְשִׂיזָאִים מִבֵּיתָם
רַק כְּשֶׁמֶחֱשִׂיָּה,
מִפְּלֶצֶת צַנְקִית,
אֶת הַנְּסִיכָה וְהַנְּסִיָּה.

אֶת הָאֲבִיר, אֶת הָאֶסִיר,
אֶת הָעֶנִי, אֶת הָעָשִׁיר,
אֶת כָּל הָאֲנָבִים בָּעִיר.

קָשָׁה לְנֶשֶׁם, אֵין אִוִּיר,
אֵז הוּא שֶׁר אֲתָם שִׁיר -
הַשִּׁיר הַיְחִיד שֶׁהוּא מִכִּיר:

אִי בִּי גִי דִּי

הִי וִי זִי חִי

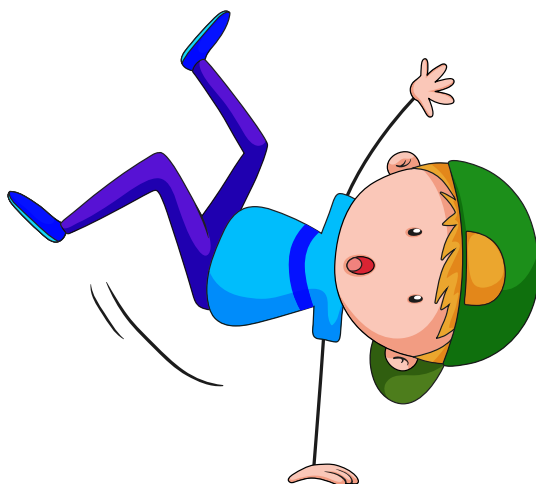
טִי יִי כִי

לִי מִי נִי סִי

עִי פִי צִי קִי

רִי שִׁי תִי

חִירִיק רִיק־רִיק חִירִיק

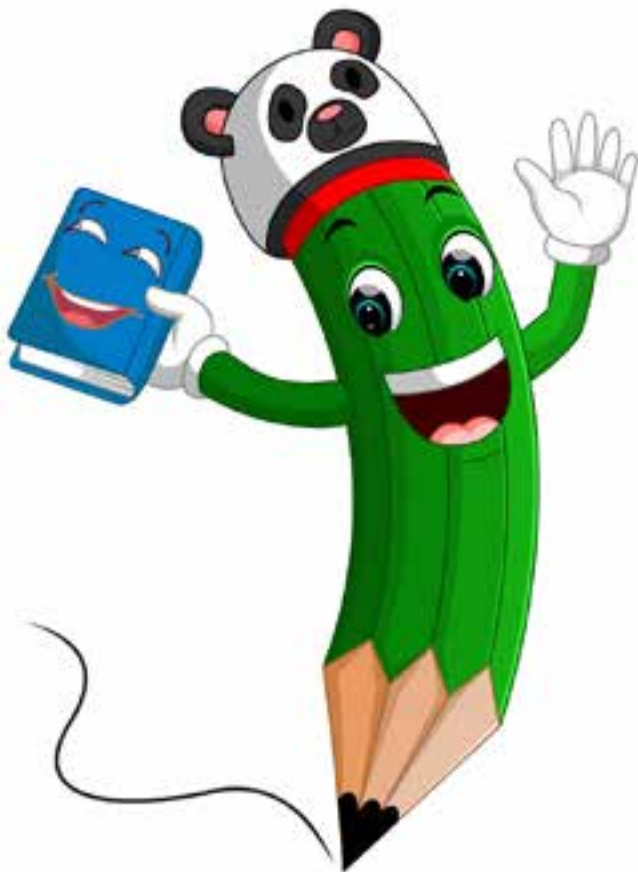
שׁוֹלֵף אֶת יו"ד מֵהֶתִיק,

עוֹשֶׂה פֶּרְצוֹף רְצִינִי, נִכְנָס לַכֶּתֶה,

וְכָל־מִצְחָקִים: מִי אֶתֶּה?

הַאֲוִתִּיּוֹת מִתְקַשְׁשׁוֹת,
הַמַּחַק מִתְפּוֹצֵץ בְּמָקוֹם לְמַחַק,
סֵפֶר הַנִּקּוּד הַצְּבָעוֹנִי
כִּמְצֵט נִקְרַע מֵרַב צָחוֹק.

חִירִיק מַצְחִיק אֶת הַקִּירוֹת,
הַתְּלִמִּידִים וְהַמּוֹרוֹת,
אֶת כָּל פֶּעֶמוֹנֵי הָעִיר.

קָשָׁה לְנֶשֶׁם, אֵין אֹוִיר,
אֵז הוּא שֶׁר אֶתֶם שִׁיר -
הַשִּׁיר הַיְחִיד שֶׁהוּא מַכִּיר:

יו"ד, עמדי לידי!

אי בי גי די

הי וי זי חי

טי יי כי

לי מי ני סי

צי פי צי קי

רי שזי תי

חיריק ריק-ריק-ריק-ריק

די, מספיק להצחיק.

חיריק ריק-ריק-ריק-ריק

חזר מיד לתיק!

לתכן העיניים

לתחלת
המצרכה

אי אי אי וויי!
השפיתיים נמתחי לי
יותר מידי לצדדים!

תראו מה קרה
לסופרת בתרגולים:
שפתיה נמתחו
יותר מדי לצדדים.

נִקְרָא לָהּ מַעֲכָשׁוּ
אִירִיתִי הִי הִי הִי הִי

חִירִיקִי!
זֶה לֹא מַצְחִיקִי!

אֵד מָה נַעֲשֶׂה
לְמַעַן אִירִיתִי?
הִי הִי הִי הִי

נִמְשִׁיךְ לְתַרְגֵּל אֶת הַרְקוּד
שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת עִם סִמְנֵי הַנְּקוּד
וּבְתוֹךְ דְּקָה אוֹלֵי שְׁתֵּימִים,
נַחְזִיר לְמִקוֹמָן אֶת הַשְּׁפָתִים.

לְאִיזוֹ אוֹת הֶגְעָנוּ?

?

?

?

הַקוֹד הַ בְּהַשְׁתַּפּוּת הַ

תְּנוּעוֹת הַשְּׁפָתִים

טָה

טו

ט

תְּנוּעוֹת אוֹתִיּוֹת עַד ת

בְּעֵבֶרִית שְׁלֵנוּ הֵן:

וַ

טָה

טֵי

—

יָהּ יוּ יוּ יָהּ יי
 כָּה כוּ כוּ כָּה כִּי
 לָהּ לוּ לוּ לָהּ לִי
 מָה מוּ מוּ מָה מִי

ן

נָה נוּ נוּ נָה נִי
 סָה סוּ סוּ סָה סִי
 עָה עוּ עוּ עָה עִי
 פָּה פוּ פוּ פָּה פִּי

צָה צוּ צוּ צָה צִי
קָה קוּ קוּ קָה קִי
רָה רוּ רוּ רָה רִי
שָה שוּ שוּ שָה שִי

י

יו, השפּתִים שְׁלִי
הַסִּתְדֵרוּ.
תּוֹדָה שְׁנַשְׂאֲרֶתֶם אִתִּי.
תָּה תוּ תוּ תָּה תִי

...

לְתֵכֶן הַעֲוִיָּנוּתִים

לְתַחֲלֵת
הַמַּעֲרָכָה

הַחֲגִיגָה הַסְתִּימָה?

יֵשׁ עוֹד שִׁיר שְׁנֵכֶתֶב,

שִׁיר אֶהְבֶּה...

מָה, כְּבֵר הוּא נִשְׁכַּח?

הַשִּׁיר שֶׁל פֶּתַח!

שִׁישׁ לוֹ אַח...

פֶּתַח וְקִמְצָה!

מְלִים וְצִלּוּלִים

אָצוּ רָצוּ לְהִתְחַבֵּר,

וְסִימָנֵי הַנִּקּוּד כָּלֵם

הַצֵּטְרָפוֹ לַשִּׁיר וְלַפְסִנֶּתֶר.

נִשְׂאָ גַם?

אִילָה אִילָה
יוֹצֵאת בְּרִקּוּד
אֶתָּה רוֹקֵד הַנִּקּוּד.

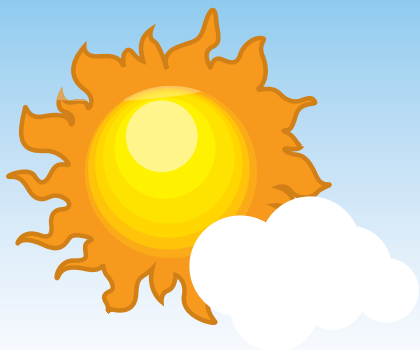
פֶּתַח אוֹמֵר לָהּ: א
קִמְצָ קוֹרָא לָהּ: ו
קִמְצָ שְׁנֵי לְכַבּוּדָה
שֶׁר לָהּ
לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ.

אִילָה אִילָה,
גְּמִישָׁה וּקְלִילָה
הִיא עוֹלָה לַפִּסְגָּה.

בְּלִי צִירִי בְּלִי סָגוֹל - אָה
בְּלִי שׁוּרוּק אוֹ חוֹלָם - יוּ יוּ
פֶתַח וּשְׁנֵי קִמְצִים
בוֹנִים לָהּ סֵלָם. - אָה!

נִדְנְדָה נִדְנְדָה,

בְּגֶשֶׁם בְּשֶׁמֶשׁ

תָּמִיד הִיא בְּחוּץ

בְּלִי שִׁירֹק בְּלִי

אֵם חוֹלֵם

קְבוּץ, יְיָ יְיָ

לֹא נִחוּץ, יְיָ יְיָ

הִיא חֹרֶקֶת קְלִיִּק קְלִיִּק

עַל אֶף נְשִׂאִין לָהּ חִירִיק.

כְּדֹרְגָל כְּדֹרְגָל,
בּוֹעֲטִים בּוֹ זֹרְקִים,
וּ, תִּבְקִיעַ כְּבָר גּוֹל!
לֹא עֲכָשׂוּ!

כִּי

כִּי !הִפְתָּח,

דֹּד !הַשּׂוֹרֵק,

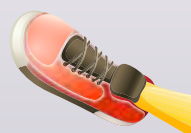
רִי !גֹל עִם הַסָּגוֹל

זְקוּקִים לְחִבּוּק.

כְּדֹוּרָגֶל כְּדֹוּרָגֶל
טֵס, מִתְגַּלְגֵּל
בְּכָל מִאָרֶשׁ בְּעוֹלָם.

כִּשֶׁהוּא לִשְׁעָר גִּבָּעֵט
מְרִיעִים לוֹ כָּלֶם,
לְכָלֶם יֵשׁ קִבּוּץ,
לוֹ יֵשׁ שׁוּרוֹק
שִׁשׁוּרִק עִם כָּלֶם.

גִּדְנִידָה

כְּדֹוּרָגֶל

אִילָה.

טל הלילה

את ארץ הנקודות רוחץ,
כוכב ועוד כוכב מנצנץ.
הגיעה העת לנום.

גבורי הספור לובשים פיג'מות,
מה נשיר להם לסיום?
מה נשיר? מה נשיר?

נְשִׁיר חִידוֹן

אַחַר כֶּךָ גַּם אֶנְחֵנוּ נֵלֵךְ לִישׁוֹן

קו אחד אפקי
הוא פתח.

לקמח, תאומו,
יש שנים:
שני קוים
שצמודים זה לזה
כמו גב וכתפיים.

1

לחולם נקדה גבוהה,
לפעמים וי"ו
נצבת תחתיה.

1

הנקדה של שורוק
צמודה לו"ו,
ללבה, לנשימותיה.

לְשׂוֹא יֵשׁ
שְׁתֵּי נְקֻדּוֹת
כְּשֶׁהֵן זֹת תַּחַת זֹ
הוּא רְגוּעַ.

לְקַבּוֹץ יֵשׁ
שְׁלוֹשׁ נְקֻדּוֹת
שְׁעוֹמְדוֹת כָּל הַזְמַן
בְּשִׁפּוּעַ.

עם שתי נקדות במאזן
צירי מחיר בנחת.

סגול, תאומו, מצרף לעצמו
נקדה שלישית מתחת.

סִימָן נִקּוּד עָגֹל וּמִצְחִיק
נוֹתֵר, וּמָה שְׂמוֹ? חִירִיק.

וְאִם מִיִּשְׁהוּ חֲלִילָה נִשְׁכַּח,
בְּבִקְשָׁה...
שֶׁלֹּא יַעֲלֶיב אִוּ יִבְרַח
לֹא, לֹא, לֹא,
נִמְצָא אוֹתוֹ אַחֵר כָּף.

ᄃᄃᄃ

הדרכה לצוותי החינוך ולהורים

האפשרויות הגלומות בתוכנית

המחזמר מתווה דרך חווייתית ואומנותית להכרת סימני הניקוד ולימוד הקריאה. אפשר גם לצרפו לתוכניות אחרות – בסיסיות ומתקדמות – כתוכנית ליווי מעשירה. המחזמר מפגיש את הילדים עם עולם תיאטרלי, צבעוני, רגשי, הומוריסטי ותוסס ותורם לפיתוח הדמיון, לרכישת הגייה מדויקת ונאה ולהעשרת יכולת ההבעה.

מטרת ההדרכה

להעניק כלים להוראה מרעננת, מלהיבה ומשמחת, שתגביר את חדות הקריאה ותוביל להתקדמות ולהצלחה.

במחזמר 6 מערכות

הקריאה אינה מתחילה מייד: בתחילה התלמידים פוסעים בארץ סימני הניקוד בצעדים קלילים ובאוזן קשובה ומכירים את התכנים והשירים שבכל מערכה. כשהדברים שגורים חלקית בפה, רק אז הם מתחילים במלאכת הקריאה. ההיכרות המקדימה מגבירה את ההצלחה ומבטיחה מעבר הדרגתי ומשמח ממערכה למערכה.

השירים – ציר מרכזי בלימוד הניקוד

2 שירי חימום פותחים כל שיעור

1 השיר על שווא

השיר המופיע במערכה 1 מפגיש את הילדים עם הצלילים הבסיסיים (העיצורים לבדם, בלא תנועה) שמייצגות אותיות האל"ף-בי"ת. בתרגול הגייתם נפעיל מגוון חושים: נבטא את ההגיים, נקשיב להם, ובתנועת ידיים ניצור צורה המזכירה את הסימן הגרפי של שווא.

2 שיר חמש התנועות – השיר מחולק ל-3 חלקים

א החלק הראשון בהשתתפות האותיות א-ד מופיע בתוך מערכה 1

ומשמש שיר חימום לקראת מערכות 2 3 4.

ב החלק השני בהשתתפות האותיות ה-ח מופיע במערכה 4 ומשמש שיר

חימום לקראת מערכות 5 6.

ג החלק השלישי בהשתתפות האותיות ט-ת מופיע במערכה 6 ומשמש שיר חימום בחזרות המתקדמות על מערכות 1 2 3. בהמשך החזרות נשיר את השיר כולו שמופיע בסוף ההדרכה. השיר מלווה בתנועות ידיים המחקות את מצב השפתיים בעת הפקת התנועות. (איורים והסברים בספר).

שירים נוספים

שירי הגייה

- כדי להפנים את הקשר בין הפקת התנועה ההגויה לסימן הניקוד המייצג אותה, אנו מלווים את השירה בשני אופנים:
1. בתנועת ידיים המחקה את מצב השפתיים.
  2. בתנועת ידיים המדמה את צורתו של סימן הניקוד.

שירי סיום

- כל מערכה מסתיימת בשיר סיפורי שבו סימן הניקוד – כוכב אותה המערכה – בא לידי ביטוי (לעיתים יהיה זה צמד סימנים).

לימוד השירים ייעשה בשלבים

- בקריאה ראשונה: קראו בקול שורה או משפט, והזמינו את הילדים לחזור עליהם בצורה מדויקת.
2. בקריאה שנייה: כמו בשלב הקודם, אבל הפעם קראו בקול 2 שורות או 2 משפטים.
  3. הקשיבו לשיר המושמע המלווה במחיקה.
  4. הקשיבו שוב ובקשו מהילדים להצטרף לשירה.
  5. לוו את קטעי ההגייה בשיר בתנועות לפי ההנחיות בתחילת המערכה.

שלב 1: הכרת המחזמר מתחילתו ועד סופו

כל מערכה מחולקת לקטעים. ללימוד מיטבי נגוון את קריאת הקטעים ונשלב בין קריאה מספרת לקריאה משחקית. בעודנו קוראים – כדאי להצביע על המילים הכתובות ולהתקדם עם האצבע על הדף לפי קצב הקריאה.

הקריאה המספרת

קריאה ראשונה:

נקרא כל קטע בסקרנות והתרגשות כיאה למפגש ראשון עם החומר הכתוב
נעודד את הילדים לשאול שאלות כדי לברר משמעותם של מילים חדשות, של משפט מסוים או של תוכן הקטע השלם.
מעת לעת נשאל את הילדים מי האות הדוברת, כדי לוודא שהם יודעים לזהותה על פי צבע המילים והתוכן.

קריאה שניה:

נקרא את המערכה כולה ונבקש מהילדים לחזור על דברי סימני הניקוד וקבוצת הילדים שמתארכת בארצם. חשוב לשים לב שהם יבטאו אותן בצורה ברורה וברגש.

2. לאחר מכן נציג לילדים שאלות מרחיבות דעת כגון:
- אילו תכונות יש לסימן הניקוד או לצמד הסימנים?
  - כשמדובר בצמד, מהי מערכת היחסים ביניהם?
  - מה חשים הילדים שבאירוע ומה הם רוצים?
  - היכן הסופרת? האם היא בתוך הסיפור או מחוצה לו? מתי כך ומתי כך? מה היא מרגישה?
  - לזהות מי הדובר/ת על פי צבע המילים ותוכנם.
  - לתאר מקומות שבהם הדברים מתרחשים והתחושות של הדמויות.
  -

הקריאה המשחקית-תיאטרלית

קריאה ראשונה

הקשבה: נלחץ על איקון המיקרופון ונקשיב עם הילדים לקריאת מערכה מפי הסופרת.

קריאה שנייה

הקשבה וחיקוי: נעודד את הילדים לחזור על דברי סימני הניקוד ומקהלת הילדים ולחקות במדויק ואפילו בהגזמה את הסופרת.

תנו דרור לרגשות, לתיאטרליות ולהומור

שלב 2: שילוב הלומדים בקריאה ובמשחק

אחרי שערכנו היכרות עם המחזמר, נשלב את הילדים בקריאה בהדרגה:

- במערכה הראשונה** – נתוודע לשווא. המשימות מתחשבות בעובדה שהילדים עדיין אינם יכולים לקרוא את המילים:
1. למצוא את המילים שבהן שווא נמצא ולהגות אותו (את העיצור בלא תנועה);
  2. לזהות את שווא באיורים – כולל בגוף ובבגדים.

מהמערכה השנייה ואילך – הילדים משתתפים בקריאה!

- נחלק את הקריאה בינינו – יהיו חלקים שאנו נקרא, ויהיו חלקים שהילדים יקראו.
- בכל מערכה תפקיד הילדים יהיה לקרוא – מתוך דברי סימני הניקוד ומקהלת הילדים וגם מתוך השירים – את המילים שהם מסוגלים לקרוא (על פי הידע שנרכש עד אותו השלב) – מילים אלו מודגשות (קריאת דברי הסופרת תמתין לשלב הבא, אם כי גם מילותיה המיועדות לקריאת הילדים מודגשות).
- לילדים המתקשים בקריאה או בהבעה, מומלץ לשוב ולהשמיע את המשפט או הקטע לקראת ביצוע המשימה.

עבודת הכנה: נבקש מהילדים לכתוב מראש במחברת או על דף את המילים שהם מסוגלים לקרוא. לדוגמה:

- במערכה השנייה (פתח וקמץ) הילדים כותבים את המילים שמופיעים בהן הסימנים שווא, קמץ ופתח בלבד (כולם או חלקם).
- במערכה השנייה (פתח וקמץ) הילדים כותבים את המילים שמופיעים בהן הסימנים שווא, קמץ ופתח בלבד (כולם או חלקם).
- במערכה השלישית (חולם) הילדים כותבים את המילים שיש בהן שני סימני ניקוד ומעלה מתוך הארבעה שהם מכירים : שווא, קמץ, פתח וחולם.
- בכל מערכה עולה מספר המילים שהילדים יכולים לקרוא. בהגיעם למערכה האחרונה הם אמורים לקרוא הכול, ולכן במערכה זו רק המילים שיש בהן חיריק מודגשות.

שלב 3: מכינים הצגה מכל מערכה

שירי החימום: שיר התנועות ממערכה שישית ושיר הסיום.

חלוקת תפקידים: כל התפקידים מחולקים כולל תפקיד הסופרת. תחילה נחלק את הכיתה לקבוצות, וכל קבוצה תקבל תפקיד משותף (כל ילדי הקבוצה קוראים את המילים יחד), ולאחר מכן – ניתן תפקידים ליחידים.

חשוב להקפיד על קריאה תיאטרלית, שיש בה הבעה והבנה ברורה של המצב, אופי הדמויות – רצונותיהן ותחושותיהן.

בתום חזרות על מערכה הזמינו אנשים משמעותיים (הצוות הניהולי, בני משפחה) לצפות בה (כ־10 דקות). ההצגה לפני קהל מעוררת בילדים התרגשות והתלהבות:

- מהתהליך והמחויבות
- מהקהל המפרגן
- מהביטוי האישי
-

את המחזמר השלם – תוכלו כמובן להעלות בחגיגות רבה במסיבת סוף השנה.

אָה אָו אָו אָה אָי
 בָּה בּוּ בּוּ בָּה בִּי
 גָּה גּוּ גּוּ גָּה גִּי
 דָּה דּוּ דּוּ דָּה דִּי

הָה הוּ הוּ הָה הִי
 וָה ווּ ווּ וָה וִי
 זָה זוּ זוּ זָה זִי
 תַּחֲיוּ כִּי,
 חָה חוּ חוּ חָה חִי
 הַכֵּל אֶפְשָׁרִי.

טָה טוּ טוּ טָה טִי

נָה נוּ נֹה נִי
סָה סוּ סֹה סִי
עָה עוּ עֹה עִי
פָה פּוּ פֹה פִּי

יָה יוּ יֹה יִי
כָה כּוּ כֹה כִי
לָה לוּ לֹה לִי
מָה מוּ מֹה מִי

צָה צוּ צֹה צִי
קָה קוּ קֹה קִי
רָה רוּ רֹה רִי
שָה שוּ שֹה שִי

תָה תוּ תֹה תִי

נשמח להיפגש שוב בארץ הניקוד

צוות היוצרים

כתיבה, הלחנה והגשה: אירית בן צור

תזמור והפקה מוזיקלית: ארנון פרידמן

עימוד גרפי וקישוט: אירית בן צור ומיקי זמיר

עריכת לשון וניקוד: בת שבע ורדי

שליחת תגובה ויצירת קשר

050-8919719